

MANIFEST VOOR HET EXPERIMENT

Dit is het manifest vóór het experiment; voor een lerend landschap; met onbekende bestemming; en met onbestemde gronden. Om te beginnen, om te leren van tijd en natuurlijke dynamiek, om te leren van de consequenties van onze acties, om de tijd z'n werk te laten doen, om kennis leemtes te ontrafelen, om los te komen van huidige waarden en inzichten, om los laten te trainen, om onwetendheid te om armen, om te leren van het landschap. Zodat we in 2050 lessen kunnen trekken uit de aankomende jaren. Om te weten hoe we na 2050 verder moeten gaan.

Tijdens het Toekomstatelier hebben we zoveel opgaven gezien, en zoveel interessante mogelijkheden om die op te lossen. Maar de effecten hiervan lijken nog te onzeker. We stoppen veel tijd in het berekenen en vervolgens het recht-rekenen van gewenste uitkomsten. Uitkomsten die we niet kunnen weten. Daarbij, het regelsysteem dat bedoeld is om de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien, legt ons juist beperkingen op om te handelen in het belang van een toekomstbestendig landschap. In het belang van generaties na ons. In de waddenkust ervaren we voortdurend de verbinding met de kracht en dynamiek van natuurlijke processen. Een kracht die groter is dan onze menselijke, technische middelen. In ons huidige regelsysteem zit geen ruimte ingecalculeerd voor meebewegen met die natuurlijke dynamiek. We zijn het vertrouwen in onszelf, als natuurlijke bondgenoten, kwijtgeraakt. Wat we die week hebben geleerd is dat we de toekomst niet kunnen voorspellen. Dat iedere expert een andere verwachting heeft voor 2100 en voornamelijk weet het niet te weten. Omdat we niet kunnen overzien wat op ons afkomt in de tussen jaren op het gebied van technologie, ziektes, biodiversiteit en ook het weer. We hebben hiervoor ruimte nodig om een buffer op te bouwen in het landschap. Om ons op verschillende manieren te kunnen wapenen of mee te bewegen aan natuurlijke dynamieken. Om ons te trainen voor onzekerheid en flexibiliteit. Want inmiddels hebben we een plicht richting de natuur en een plicht richting de volgende generaties om het anders te doen.

Middel? We stellen het experiment voor om aan de lijve te ondervinden wat het effect is van een gestaag veranderend landschap. Om van de dynamiek te gaan houden en te waarderen. Het experiment van doorgaande verandering als tegenhanger van de papiercultuur die ons gevangen houdt. Het experiment om de toekomst niet vast te leggen in een plan, maar om juist de veranderingen in de tijd te ontwerpen, te leren van natuurlijke processen en het vernuft van de ecosystemen, die samen met ons menselijke handelen het levende, lerende landschap vormgeven. Effect? Dat weten we niet zeker. Het experiment is ook een experiment. Hoe? We introduceren de U. Waarin de linker kant van de U vanaf een natuurlijk georiënteerde samenleving naar een technisch georiënteerd landschap loopt. Waarbij de natuurlijke dynamieken zijn vastgelegd en worden beheerd. Onderin de U is nu. Waarin we vastgelopen lijken te zijn in het huidige systeem. Aan de rechterkant van de U ziet u een stippellijn dat de toekomst representeert. Deze lijn is niet gedefinieerd maar beweegt toe naar een toekomst waarin natuurlijke dynamieken onderdeel zijn van onze samenleving. Kan dit door leren meebewegen? Kunnen we in een experiment het huidige landschap en de organisatie systemen loslaten en volledig meebewegen met de natuurlijke dynamiek? Is dit de methode om hierop te leren anticiperen? En hoe kunnen we experimenteren met het leren ruimte geven van natuurlijke dynamiek aan de hand van onze technisch gestoelde landschapscultuur? Om te leren loslaten van de greep waarin we nu zitten. Kunnen we de techniek evolueren richting een leven met natuurlijke processen? Doel? We hebben het experiment nodig om uit onze veilige denkkaders en redeneringen te komen die de ruimte voor ontwikkeling en anders denken tegenhouden. We hebben het experiment nodig om de huidige vertrouwde waarden van esthetiek, mooi, niet mooi, goed of fout, op te rekken door andere waarden in te zien. We hebben het nodig om te leren afhankelijk te zijn van de natuurlijke processen waar we onderdeel van zijn. Het experiment zal ons trainen ons te verhouden tot onwetendheid en onzekerheid. Het experiment zal ons aansturen verschillende oplossingen te onderzoeken die onderling van elkaar kunnen leren. Het experiment kan ons uitgangspunten geven die onze inzichten kunnen verrijken. Het veelvoud van experimenten zullen een buffersysteem ontwikkelen die ons gezamenlijk klaar maken voor de uitkomst van verschillende klimaat scenario's.

Dus niet aan de hand van statische kaarten, toekomstvisies en de eindeloze rapporten, waar jaren over vergaderd moet worden om iets te laten starten. We willen nu aan de slag en ontdekken. Want, wat is een betere manier dan te kunnen bewegen in een nieuw gedachtegoed; het experiment te zien, te voelen, te ervaren, om te leren wat de alternatieven zijn op onze huidige omgeving. Wij stellen voor; Meer ruimte voor het experiment. Voor een lerend landschap; Met onbekende bestemming; en onbestemde gronden.

DYNAMIEK BEHEERSEN CULTUUR

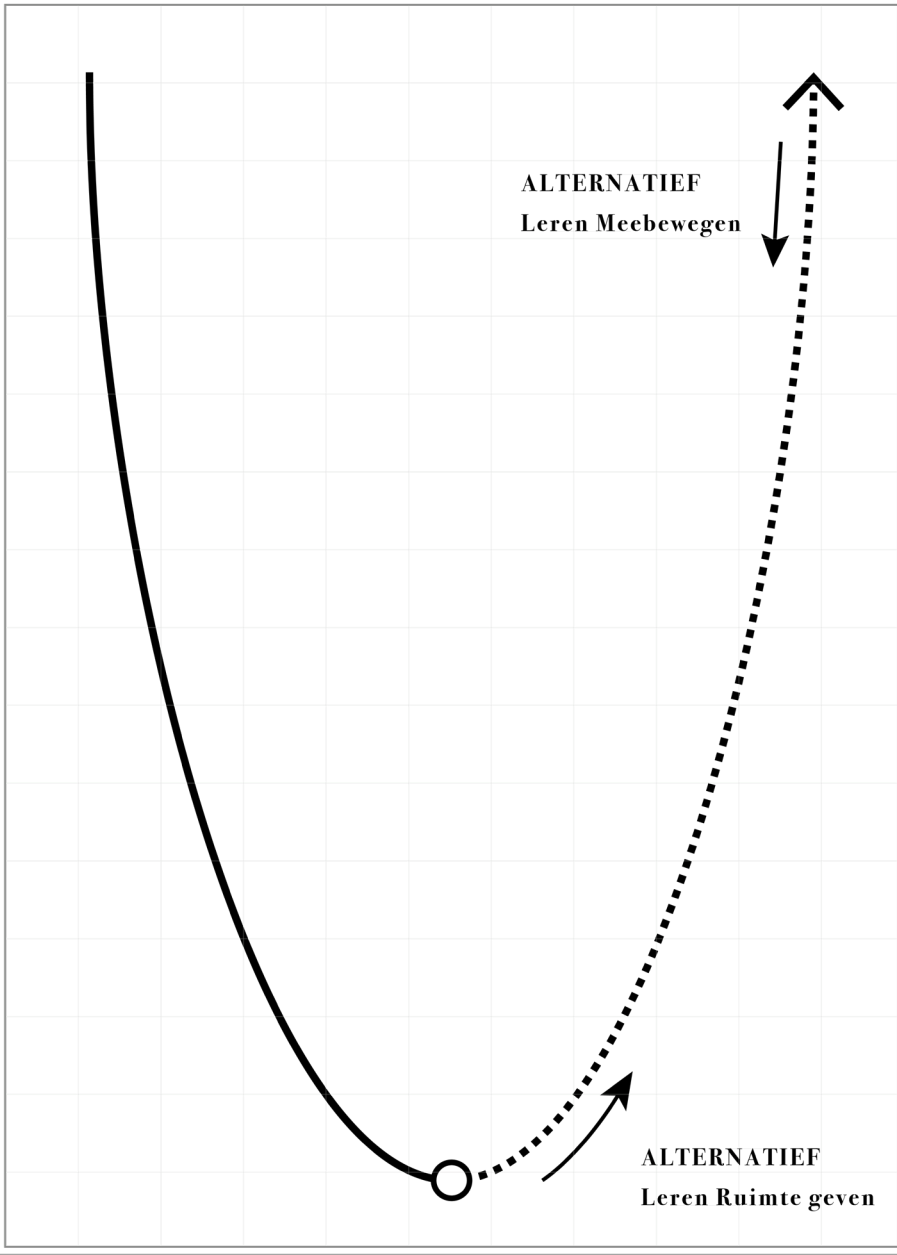
INSTANDHOUDING CULTUUR

MEEBEWEEG CULTUUR

NATUURLIJK

TECHNISCH

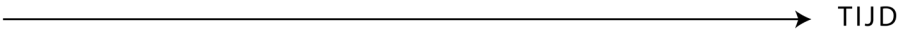
ALTERNATIEF
Leren Meebewegen

ALTERNATIEF
Leren Ruimte geven

HIERVOOR

NU

MORGEN

TIJD